Listopad 2023

Číslo 159; ročník XIV Cena: 5 Kč

Smolivecké noviny

Měsíčník obcí Budislavice, Dožice, Mladý Smolivec, Radošice a Starý Smolivec

Výstava akademického malíře Jiřího Karmazína v Nepomuku

Článek na straně 12

Slovo starosty

Vánoční svátky a konec roku se neúprosně blíží. Teploty jsou však stále příjemné, a tak ještě opravujeme obecní stodolu v Mladém Smolivci. Krov stodoly je vyspraven a vyztužen, aby ještě jednou vydržel životnost nové krytiny. A také jsou zpevněny kamenné zdi zhotovením betonového věnce tak, aby nám nová střecha nespadla. V příštím roce budeme pokračovat s podlahou a stěnami.

Pavel Šmíd nám vyměnil světla veřejného osvětlení, takže svítíme za výrazně menší peníze. Zastupitelé jednotlivých obcí dostali za úkol zmonitorovat potřebu případného natočení světel, aby svítily tam, kam mají.

Do minulého zastupitelstva přinesli zastupitelé návrhy investičních akcí do rozpočtu obce na rok 2024. Vše jsme propočítali a celková suma je cca. 16 milionů, tak to máme na několik let dopředu… Návrh rozpočtu budeme probírat na listopadovém zasedání.

Dalším z bodů programu bude schválení cen vodného na rok 2024. Po diskuzi mezi zastupiteli mohu prozradit, že máme připravený návrh dvousložkového vodného, tzn. platba za vodoměr a spotřeba vody. Proč za vodoměr? To z toho důvodu, že vodoměry pořizuje obec. Montuje, opravuje, vyměňuje. Jeho životnost, tedy schopnost přesného měření, je 10 let a poté by měl být vyměněn. To stojí nemalé prostředky a z naší nízké ceny vodného toto nemůžeme financovat. Konečně, co tady doposud bylo, že při spotřebě 1 m^3 stejně zaplatím za 15 m^3, není obhajitelné. Co se týká ceny vodného, mohu Vás uklidnit, že nedojde na slova některých dřívějších zastupitelů, že by měla voda stát 30 Kč/m^3. Tak to určitě ne!

Dalším bodem programu listopadového zasedání bude výše poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, tedy za popelnice. Neprozradím, o kolik bude zamýšlené navýšení, protože o všem rozhodne až hlasování zastupitelů. V těchto dnech jsem obdržel nabídky na svoz a odstranění odpadu pro rok 2024 a potvrdilo se, o čem jsem se zmiňoval v minulém příspěvku. Pokud schválíme připravený návrh ceny, tak se bohužel dostaneme nad avizovanou spoluúčast obce 30 %. Tak výrazné je zdražení z nabídek. Ale jak jsme se dohodli při minulém zasedání, důležité je, nenechat si ujet vlak a místo každoročního zvyšování poplatků chceme dosáhnout vyšší vytříděnosti odpadu. Limit nevytříděného odpadu na občana v České republice je 180 kg, u nás dosahujeme 235 kg. Mnoho obcí má produkci odpadu daleko pod limitem 180 kg, a dokonce některé se vejdou pod 100 kg. A toto by mělo být společně pro nás výzvou! Začneme tím, že plasty budeme svážet od nemovitostí jedenkrát za 14 dní v nádobách tomu určených. Zrušíme nádoby na plasty v obcích, a tak zabráníme odpadové turistice a dáme možnost našim občanům třídit a shromažďovat plasty doma a nemuset se rozčilovat nad plnými sběrnými nádobami. Dalším krokem bude umístění kontejneru do každé obce, do kterého bude možné vyvážet listí, trávu, shnilé ovoce atd. Do popelnice musí přijít jen to opravdu nezbytné. Jen toto je cesta ke stabilní ceně za odpady. V jiném případě podle propočtu bude zdražení do dalších let hodně a hodně bolestné. Takže je vidno, že vaši zastupitelé s tím něco chtějí dělat! A co Vy?

A na závěr Vás srdečně zvu na setkání při tradičním rozsvícení stromečků v Mladém Smolivci v sobotu 2. prosince. Přijďte se naladit na vánoční atmosféru a užít si společně s námi příjemné odpoledne.

Bavme se spolu, držme spolu a chtějme víc.

František Konvář

Významná jubilea
v prosinci 2023

Kadlec Stanislav	Mladý Smolivec	65
Kříž Lubomír	Budislavice	72
Vávra Jiří	Starý Smolivec	74
Fialová Václava	Radošice	74
Nesvedová Marie	Starý Smolivec	74
Lipková Marie	Budislavice	75
Spourová Eva	Budislavice	76
Kulíšek Martin	Budislavice	76
Dlouhá Jaroslava	Starý Smolivec	76
Boušová Miloslava	Radošice	80
Pericat Lucien	Budislavice	81
Kováříková Věra	Starý Smolivec	81
Djubašák Štefan	Radošice	83

Rozloučili jsme se
v měsíci září

Tůmová Anna, Starý Smolivec

Rozloučili jsme se
v měsíci říjnu

Šolle Václav, Budislavice
Mašek Josef, Mladý Smolivec

Kalendář akcí

Přehled akcí v okolí Mladosmolivecka

2. 12. 2023 – proběhne v Mladém Smolivci před OÚ od 17 hod tradiční rozsvícení vánočního stromečku. Těšit se můžete na zpívání koled v podání školkáčků z MŠ Starý Smolivec a na teplé nápoje a drobné občerstvení.

Přehled akcí v regionu

17. 11. 2023 – Kouzelná školka uzamčená na fanfáru. Od 15 hodin proběhne v Divadle Příbram představení pro děti se spoustou zábavy, písniček a překvapení s Františkem z Fanfárie a školkovou parťačkou Luckou. Vstupenky: https://www.kouzelnaskolka.com/cz/kalendar-akci/kouzelna-skolka-pribram-17-11-2023-slevy-pro-deti-online

17. 11. 2023 – 17. listopadu v Památníku Vojna. Při příležitosti Dne boje za svobodou a demokracii bude v pátek od 9 do 16 hodin Památník Vojna Lešetice otevřen veřejnosti. Budou zde probíhat prohlídky areálu někdejšího pracovního tábora pro odpůrce komunistického režimu. Součástí bude i výstava.

17. 11. 2023 – Svatomartinský košt v Plzni 2023. V Křižíkových sadech od 11 hodin proběhne 4. ročník koštu prvního vína ročníku 2023.

18. 11. 2023 – koncert kapel Tři sestry & Horkýže Slíže v KD Lnáře od 18 hodin. Vstupenky: https://www.ticketstream.cz/vstupenky/tri-sestry-horkyze-slize

24. 11. 2023 – koncert kapely Harlej v kulturním domě v Příbrami od 20 hodin. Vstupenky: https://www.ticketstream.cz/vstupenky/harlej-zatim-je-to-dobry-tour

24. 11. 2023 - 31. 1. 2024 – bude probíhat v Městském muzeu a galerii Nepomuk výstava skleněných vánočních ozdob na stromeček. Součástí bude i workshop, kde bude možnost si ozdobit vlastní vánoční ozdobu. Workshop bude probíhat 24. 11. od 15 do 18 hodin a cena za výrobu jedné kouličky je 150 Kč. Workshop je vhodný i pro děti.

25. 11. - 17. 12. 2023 – budou každý víkend probíhat na zámku Blatná vánoční trhy v čase od 10 od 17 hodin. Součástí bude i ekologické kluziště, dětské vánoční dílničky, ručně vyráběné výrobky, tradiční pochutiny i vánoční prohlídky zámku.

30. 11. 2023 – koncert Lenky Filipové v DK Strakonice od 19 hodin. Vstupenky: https://system.cinemaware.eu/wstep1.php?id=3b266cdb7a321b5ecf132d7efd9c3ad025c79cc8a023421270f759a6

2. 12. 2023 – proběhne od 10 do 19 hodin na náměstí v Rožmitále pod Třemšínem Vánoční jarmark lidových řemesel a zahájení adventu.

3. 12. 2023 – se na náměstí Augustina Němejce v Nepomuku uskuteční adventní trh a rozsvícení stromu. Od 14 do 19 h. bude náměstí zaplněno bohatým trhem s prodejci zaměřenými na vánoční výrobky a potraviny. Součástí bude i kulturní program a rozsvícení vánočního stromu.

3. 12. 2023 – Mikulášská show v divadle Příbram. Od 16 h. si děti mohou užít zábavný animační program pod vedením kouzelníka Jakuba Koutského. Vstupenky: https://tickets.colosseum.eu/incoming.aspx?eventid=2224101&mrsid=33

5. 12. 2023 – bude probíhat od 17 hodin Čertovský rej a mikulášská nadílka na nádvoří Podbrdského muzea v Rožmitále pod Třemšínem. Děti je možné na nadílku objednat do 30.11. na tel. čísle 777 318 781.

5. 12. 2023 – koncert Dalibor Janda - Gala koncert 70. Od 19 hodin ve sportovní hale Lokomotiva Plzeň. Vstupenky: https://rezervace.plzenskavstupenka.cz/plzen/standard/Hall/Index/225145/FXbVZ5PTymLHBEEI4XSR0g_rov__rov__xcodex_AGA1gFbU4wgNXd_com_ia9Df_com_izQX5ZY5dxoIcTOiw__?

6. 12. 2023 – koncert Bratři Ebenové. Od 19 hodin v Měšťanské Besedě v Plzni. Vstupenky: https://goout.net/cs/listky/bratri-ebenove/rbar/

8. 12. 2023 – proběhne komentovaná prohlídka výstavy Báječná autíčka. Komentovaná prohlídka s autorem výstavy začne v 17 hodin v Městském muzeu a galerii Nepomuk.

9. 12. 2023 – bude od 19 hodin ve Velkém divadle v Plzni koncert Česká mše vánoční - Jakub Jan Ryba.

Informace občanům k platbám poplatku za odvoz a likvidaci odpadu a úhradě za vodné 2023

TKO rok 2023	**Vodné rok 2023**
600 Kč osoba trvale bydlící	15 Kč bez DPH za 1 m^3 (16,50 Kč s DPH)
450 Kč dítě do 15ti let trvale bydlící	
600 Kč za rekreační objekt za rok	
Splatnost do 31. 3. 2023	**Splatnost do 30. 9. 2023**
č. ú.: 5822361/0100 Komerční banka	
Var. symbol: číslo popisné Poznámka (zpráva): **TKO**, jméno, adresa	**Var. symbol:** číslo popisné Poznámka (zpráva): **voda**, jméno, adresa
Poplatek za psa 50,- Kč na rok Za každého dalšího psa 75,- Kč na rok	
Žádáme občany o spolupráci s informacemi do Smoliveckých novin o narozených občáncích a zemřelých občanech, nahlášením na Obecní úřad osobně nebo e-milem nebo telefonicky.	

Rozhovor se zastupitelem
Marek Rous
51 let

Jedním z dalších zastupitelů, se kterým jsme pro Smolivecké noviny připravili rozhovor, je Marek Rous. V obecním zastupitelstvu zastupuje Radošice.

Pokud se nepletu, do zastupitelstva Obce Mladý Smolivec jsi byl zvolen poprvé. Co Tě vedlo k tomu kandidovat a jakou funkci v zastupitelstvu máš?

Nikdy jsem se do zastupitelstva nehrnul, protože mám docela dost jiných zájmových činností jak pro obec nebo i v obci celkově. Takže to nebylo mojí prioritou. Ale když už jsem byl zvolen, chopil jsem se své funkce, jsem členem stavební komise. Vedoucího dělá Petr Nový, takže se spíš jedná o nějaké posouzení určitých věcí, vyslovení názoru na danou věc, aby se nejednalo o jednostranný pohled. Radit nechci, ale spíš řeknu vlastní názor nebo se to pokusím někam nasměrovat u věcí, o kterých něco vím. O čem nic nevím, do toho se nezapojuji.

Oprostíme se od zastupitelstva a zkusíme trošku jiné téma. Vím, že jsi pracoval u Správy a údržby silnic Plzeňského kraje. Pracuješ tam i nadále nebo co je vlastně Tvým zaměstnáním?

U Správy a údržby silnic Plzeňského kraje jsem pracoval 17 let, ale již tam nepracuji. Teď jsem zaměstnancem společnosti s.r.o., kterou vlastním se svým kamarádem. Věnujeme se provozu okolo silnic.

Měl jsi někdy sen, co bys rád dělal? A vyplnil se Ti?

To určitě, ale momentálně si to už nepamatuju, protože se mi to stává čím dál tím častěji.

Opustíme pracovní život a přesuneme se na volný čas? Jak rád trávíš volný čas? Máš nějaké koníčky, které provozuješ?

Já myslím, že mám dost vyplněný svůj volný čas, když to tak řeknu. Vedu kroniku obce, ale nevím už kolik let. Potom myslivost mi zabere docela podstatnou část, sbor dobrovolných hasičů od 15 let a drobet rekreačně hokej, 2 psi. Myslím si, že už není víc co hledat.

Zmínil jsi hokej. Zajímalo by mě, jak ses k hokeji dostal a kde hokej hraješ?

Dostal jsem se k němu na učilišti a potom když jsem nastoupil do dnešního Agrochovu Kasejovice. To se ještě jezdívalo hrávat jako podniková soutěž, zhruba v 16 letech.

Kde všude jsi si prozatím zahrál?

Pokud bych jmenoval stadiony, tak je to většina zimáků tady v okolí – Klatovy, Rokycany, Příbram, Třemošná, Tachov, Sušice, Hvězda Praha, v Plzni Kooperativa aréna, malá hala i hlavní stadion. Se spoluhráči jsem byl i ve švýcarském Luzernu, kde jsme porazili Švýcary. Zde jsem nehrál za Smolivec, ale byl jsem součástí týmu Hroši Praha.

Hrával jsi za Mladý Smolivec, jak je to teď s hokejem v Mladém Smolivci?

Mladý Smolivec fungoval 14 let v Šumavské lize pracujících tygrů, letošní patnáctá sezóna se nepřihlásila, protože, když to řeknu zjednodušeně, nejsou lidi na to, aby hráli a hokej není hra o 5 lidech, ale minimálně o 10 a ty lidi nejsou. Už loni jsme měli obrovské problémy a než něco rozjetého kazit, tak jsme to radši nepřihlašovali. Jsem rád, že se zde našli zástupci jiní, které to

taky chytlo, přihlásili to pod jiným názvem (SK Starý Smolivec, pozn. autorky), ale jen nepatrným, a tak jim přeju, aby jim to vydrželo a přál bych jim alespoň také nejméně 14 sezón.

Přesunul ses také někam do týmu nebo hraješ jen tak pro zábavu, když se sejde parta?

Jinak hraju rekreačně dál, soutěž už nehraju, už jsem taky dědeček, takže nemusím hrát soutěž. Ale teď se kolikrát sklouznu 2-3× v týdnu, takže bych řekl, že si zahraju poměrně dost. Hrát jezdím převážně do Plzně a jednou za 14 dní mám Strakonice.

Hraješ s klukama, se kterými jsi hrál v Mladém Smolivci nebo s někým úplně jiným?

Málokdy se potkám s Lubošem Křížů tady odtud, to je gólman, jinak většinou tady odtud ne. Většinou jsou to různé party lidí, které organizují hokej.

Zmínil jsi také, že jsi členem zdejšího mysliveckého spolku, ve kterém dokonce děláš předsedu. Jak ses k tomu dostal a jak dlouho již myslivost provozuješ?

Dělával jsem i mysliveckého hospodáře, aktuálně dělám předsedu. Přesně už z hlavy nevím, protože už na to mám právo, že trošku zapomínám, ale myslím si, že to není úplně podstatný, jak dlouho to dělám. Podstatné je, jak to člověk dělá a jestli ho to drobet baví. Já myslím, že když tady mám dva psy, že víc k tomu říkat nemusím. Ti psi mi zaberou tolik času a udělají tolik radosti, že momentálně k tomu ani zbraň nepotřebuji, pokud to řeknu takhle. To že jsem začal s myslivostí mělo určitě návaznost s rodinou. Táta a tchán střílí, takže bych řekl, že k tomu určitě nějaký vztah přes rodinu byl.

Máš doma dva lovecké psy. Jakých jsou plemen a k čemu je v myslivosti využíváš?

Jsou to dva němečtí drátosrstí ohaři, přibližně stejně staří, rok 2018 narození. Nejsou do chovu nebo do páru, každý je odjinud a pouze se doplňují. Se štěstím se mi to povedlo, aniž bych já k tomu měl nějaký vliv. Pracují především na honech na drobnou zvěř.

Jak časově náročné je psy naučit všech dovedností, které potřebují ke správné práci při výkonu myslivosti?

Myslím si, že hodně náročné, potvrdilo by to asi hodně lidí. Určitě to není, že bych to dělal sám, vždycky je dobré, když máte minimálně dva kamarády, kteří Vám řeknou svůj názor, popřípadě poradí a pomůžou, protože pokud někdo řekl, že si psa udělal úplně sám, je to možné, že to někdo dokáže, ale je to také díky tomu psovi, který měl obrovské schopnosti, ale většinou se to těžko opakuje. Mohu říct, že předtím jsem měl také drátosrstého ohaře, Arga, a ten byl velmi dobrý, také jsem ho cvičil, ale ne nikdy sám. Vždycky sem požádal kamarády, takže je to také drobet o štěstí, jakého psa máš. Myslím si, že tihle dva, Arga nahradili plně.

Aktivní jsi i v místním Sboru dobrovolných hasičů. Jaká je zde Tvoje pozice a co je náplní tvé práce v SDH?

U hasičů jsem na pozici velitele SDH už tolik let, že ani nepamatuju, kdy to vzniklo, ale spíš se soustředím čistě na tu činnost sborů dobrovolných hasičů. S jednotkami JPO nemám nic společného.

Byl jsi „zapáleným“ hasičem již od mala?

To asi zas tak úplně ne. Řekl bych, že v té době, když jsem sem na vesnici jezdil jako kluk, tak to bylo skoro takové, že pokud bylo něco od hasičů, z každé chalupy někdo šel a my jsme šli vždycky s ním.

Jsi také součástí skupiny hasičů, která jezdí vystavovat historickou radošickou stříkačku?

Pokud to vyjde časově, tak ano. Rád se toho zúčastním. Ono nás tu zase tolik není, abychom mohli říct, že někdo součástí není. Takže při našem omezeném počtu činných členů, tak si myslím že ano. Je to radost, co kluci dokázali tenkrát opravit.

Odbočím částečně od koníčků a spolkové činnosti. Svým poměrně častým pobýváním v Radošicích jsem si všimla, že jako vesnice držíte hodně při sobě. Pořádáte mnoho společných akcí, na kterých se schází celá vesnice. U mnoha akcí jsi organizátorem Ty. Jak se to povedlo, takto stmelit celou vesnici?

Myslím si, že to není mojí zásluhou, že by se stmelila vesnice díky mně. Vždycky jsme tady drželi partu, pamatují to ne tak všichni, co jsou starší, že se tady chodívalo v partě šestnácti až dvaceti lidí na zábavu, takže ta parta tady byla a většinou se nějak drželo pohromadě. Myslím si, že snad i nějak drží, i když už jsme zestárli. Není to možná zas tak vidět, ale zase tu máme omladinu, která se zapojuje a už nás musí doplňovat a postupně zachraňovat. Že bych to přímo organizoval, to určitě ne, protože to bych řekl, že tu mám dost dalších lidí, kteří mi v tom pomůžou. Sám bych to nedokázal.

Dost často Tě vídáme na akcích, kde pečeš prase. Dá se to považovat také za koníčka?

Asi drobet ano. Vaření mi nevadí, nemám rád přesné vaření, spíš si z toho něco vyčerpám a něco zkusím, když se to povede, tak o to je to snazší. K tomuhle jsem se zase dostal tím, že parta tady byla, chodívalo se péct a postupně jsem se k tomu dostal. A pokud se to daří, tak ta radost z toho je. Zatím mi to nevadí, nějaké malé potěšení z toho vždycky je. A když to chutná ostatním, je to vždycky jen dobře.

Na závěr ještě jedna osobnější otázka. Není to tak dlouho, co jsi se stal dědečkem. Narodila se Ti vnučka Natálka. Jak ses této role zhostil a trávíš s vnučkou čas?

Je to ještě krátká doba, aby mi vnučku svěřovali. Natálku jsem viděl, jsem rád že jsou holky zdravý. Mě to nebolí, jak se říká, ale spíš to zdraví, aby vydrželo všem a až poporoste, abychom mohli spolu zlobit rodiče. To by mohl být náš cíl. Druhá dcera, Gabča, prozatím velice úspěšně studuje, za což jsem také velice rád.

Marku děkuji za čas věnovaný rozhovoru.

Michaela Nesvedová

Obec Mladý Smolivec si vás dovoluje pozvat na

Rozsvícení vánočního stromečku a začátek adventu

v sobotu **2. prosince 2023** *od* **16.30** *hod u obecního úřadu*

Koledy nám zazpívají děti z Mateřské školy ve Starém Smolivci a další hudebníci. Občerstvení v podobě svařáku, vánočky a vánoční štoly zajištěno.

Chybět nebudou stánky s vánoční tématikou, ochutnávka uzenin, grilované kuře, medovina aj.

Těšíme se na setkání !!!

Listopadové knižní hity

Vážení čtenáři,

první knihou je historický román Byt nad Seinou od kanadské spisovatelky Kelly Bowen. Jedná se o román odehrávající se ve dvou časových rovinách – v současnosti a během druhé světové války. Knihou nás provází tři ženy rozdělené časem a tři osudy odehrávající se v nebezpečné i vzkvétající Paříži. Dalším dílem je mrazivý thriller, který se odehrává na Antarktidě. Britská spisovatelka Emma Haughton vás s touto knihou strhne do kruté zimy a samoty odlehlé výzkumné stanice. Román Láska v řadě 27 od americké spisovatelky Eithne Shortall je plný humoru, lásky a navíc vás seznámí se zákulisím letiště a životem jeho zaměstnanců. Posledním listopadovým knižním hitem je pohádková knížka Babiččina kouzelná zahrádka, jejímž autorem je Sandra Dražilová – Zlámalová. V této knize se autorka snaží dětem vštípit kladný postoj k zelenině, přičemž je vše doplněno krásnými ilustracemi Marie Koželuhové.

Byt nad Seinou

Počet stran: 368; vydáno 2022; 1. vydání

Anotace: Aurelia pátrá po tajemstvích své babičky, která sahají až do válečné Paříže, kde se propojuje hned několik dramatických osudů. Londýn, 2017: Když Aurelia zdědí přepychový byt v Paříži, ohromeně zjišťuje, kolik tajemství její babička skrývala. Mimo jiné zdědila také sbírku vzácných obrazů a luxusních večerních rób. Jedna zvláštní malba ji dovede až k restaurátorovi Gabrielu Seymourovi a oba se společně rozhodnou odhalit pravdu skrytou ve stěnách bytu. Paříž, 1942: Ačkoli „město světel“ se potýká s německou okupací, okouzlující Estelle Allardová si užívá v salonech nedotčených útrapami války. Když si však nacisté přijdou pro její přátele, spěchá jim na pomoc a nepřemýšlí o ceně, kterou bude muset zaplatit. Do událostí zasáhne i tajemná špionka s krycím jménem Celine…

HODNOCENÍ: 94,5%
Zdroj anotace: Katalog NK ČR

Než padne tma

Počet stran: 344; vydáno 2022; 1. vydání

Anotace: Nekonečná ledová prázdnota skrývá dvanáct podezřelých z vraždy. Najde se vrah dříve, než vše překryje všepohlcující tma? Doktorku Kate zasáhla osobní tragédie. Aby unikla neúnosné realitě, využije příležitosti strávit rok v malé výzkumné stanici na Antarktidě. Její předchůdce údajně zemřel při tragickém neštěstí. Čím více však ubývá denního světla, tím více je všem členům základny jasné, že nešlo o pouhou nehodu a že vše pohlcující tma a nesnesitelná zima zdaleka nejsou jediným nebezpečím.

HODNOCENÍ: 78,5%
Zdroj anotace: Katalog NK ČR

Láska v řadě 27

Počet stran: 336; vydáno 2018; 1. vydání

Anotace: Hrát si na seznamku je nebezpečné. Můžete se sami zamilovat! Cora se stále vzpamatovává z rozchodu, po němž se vzdala naděje na vztah. Aby si zkrátila čas při práci za odbavovací přepážkou na londýnském Heathrow, začne si se svými pasažéry hrát na amora. Místo aby cestující dostali náhodná místa, dva nicnetušící lidé v každém letu zjistí, že sedí vedle své životní lásky, nebo ovšem také ne. Cora se zapřísahá, že řada 27 je pro ni jen nevinná zábava, ale zatímco je zaneprázdněna hledáním štěstí pro jiné, láska ji samotné možná právě klepe na dveře…

HODNOCENÍ: 64%
Zdroj anotace: Katalog NK ČR

Babiččina kouzelná zahrádka

Počet stran: 88, vydáno 2020, 1. vydání

Anotace: Eliška a Jakub jedou na prázdniny k babičce a dědovi do Žulových hor. Na tom by nebylo nic tak divného, nebýt babiččiny zahrádky, kde kouzla nejsou ničím výjimečným. Že to není možné? Omyl! Právě na obyčejných zeleninových záhoncích zažijí děti dobrodružství, poznají spousty neobvyklých bytostí a také se seznámí s různými druhy zeleniny a jejich vlastnostmi.

HODNOCENÍ: 91%
Zdroj anotace: Katalog NK ČR

Květa Marešová ml., knihovnice

Cesta peklem 2. část

Tento seriál je cesta Jana Spoura rodáka z Budislavic z čp. 2 narozeného 7. ledna 1908, povoláním učitele, během 2. světové války po různých vězeních a lágrech. V minulém díle jsme se věnovali samotnému zatčení a prvnímu vyšetřování. Jedná se o přepis vzpomínek, jak je zaznamenal ve svém rukopisu v roce 1975.

Dne 27. dubna 1942 nás gestapáci převezli se ženou opět do Plzně, mne na gestapo do cely č. 14, ženu opět do Justičního paláce ve Veleslavínově ulici. Cestou z Prahy se gestapáci s námi zastavili v Janově (tuším někde u Mirošova), kde se byli najíst. Tehdy nás s manželkou nechali samotné pohromadě v jednom pokoji, takže jsme mohli spolu volně hovořit. V Plzni na cele č. 14 jsem byl do 24. července 1942. Moje žena byla propuštěna 9. května 1942. Období Heydrichiády jsem prožíval na cele č. 14. Jednu noc nám hodili do cely technického náčelníka ze Škodovky v pyžamu, bosého, celého umáčeného, jak ho hnali za bouřky a deště z bytu na gestapo plzeňskými ulicemi. Jiného dne dali k nám na celu mladého chlapce, ani ne 17letého Antonína Kozlera, tuším, že z Lochovic u Hořovic. Chlapci se pohašteřili s německými kluky o míč při hraní kopané. Toníka druhý den z cely odvedli a třetího dne nám hodili do cely noviny se zprávou, že Antonín Kozler byl popraven za schvalování atentátu na říšského protektora Heydricha. Při výslechu mu byly kladeny otázky, zda litoval rodinu Stehlíkovic z Rokycan, která jako první oběť plzeňského gestapa byla popravena celá, že poskytla pomoc člověku hledanému gestapem. Když na tuto sugestivní otázku Antonín Kozler přisvědčil, byl to důvod k zastřelení pro schvalování atentátu. Od 24. do 31. 7. 1942 jsem byl ve věznici v Praze na Karlově náměstí, na to jsem byl odvezen do Terezína. Při nástupu mne přidělil plukovník Hron (známý z Pankráce) na práci do Lovosic, do továrny na umělé hedvábí. Výhodou tohoto komanda bylo, že v poledne dostávali ešus vařených brambor na loupačku. Asi 24. srpna 1942 jsem byl odvezen do Chebu. Z nádraží nás vedli spoutané v řadách po pěti do věznice. Na společné cele se spalo na slamnících na podlaze. Ráno jsem se probudil, a neviděl na oči. Příčina toho byla, že jsem byl seštípán štěnicemi, kterých jsem v záhybech prošívaných slamníků našel tolik, že jsem je mohl hrnout nehtem. Další noci jsem raději spal na holé lavici. Po 3-4 dnech mne odvezli do Norimberka. Ve vězení proti nádraží jsem zažil pěkný nálet. Potom jedna noc na betonu sklepení v Hofu a 2. září 1942 koncentrační tábor Dachau – Zugangblock. Všechno, co jsme měli na sobě, jsme museli odevzdat, včetně snubního prstenu, který jsem víckrát neviděl. Na nohy dřeváky, žádné ponožky, žádné spodky, lehké plátěné pruhované kalhoty, ani ne přes půl lýtek. Košile tenká, krátká, většinou bez knoflíků, kabátek lehký plátěný, pruhovaný, krátké rukávy, na hlavu kulatou čapku. Ostříhali nás do hola, oholili po těle kdejaký chlup (opatření proti vším). Ve stejném transportu se mnou přijel řeckokatolický biskup s nádherným plnovousem, který mu beze zbytku oholili. Transportem přijel i arcibiskup Beran. Smluvili jsme se, že jsem s jeho sestrou Beranovou – Karinovou učil v Líních. Ráno se vstávalo v 5 hodin (podle letního času), po úklidu nás vyhnali na dvůr, kde jsme postávali v mlhavých, chladných dnech denně hodiny, zatím co se lůžka rovnala, aby proužky na přikrývkách hrály do jedné řady, aby hrany slamníků byly jako ze škatulky a podlaha byla vzorně vyčišťována a leštěna, jako nejlépe ošetřované parkety, ale šlo jen o obyčejné palubky. Na dvorku byl prováděn nácvik nasazování a snímání čapek na povely, pochod a zastavení, a hlavně nácvik německých pochodových písní. Mnohdy svým obsahem dvojsmyslné, oplzlé, hlavně však, že byly pochodové. Asi po třech týdnech, dříve, než do nás natloukli lágrový pořádek, byl jsem určen na transport do Buchenwaldu. V Dachau jsem měl číslo 35635. V Buchenwaldu to bylo číslo 8951. V Buchenwaldu jsem dostal komando Steinbruch – kamenolom. V hlubokém kamenolomu jsme nakládali kameny na vozíky nízko kolejné dráhy a pod pobízením obušky SSmanů jsme vozíky tlačili vysoko do stráně. Po vyprázdnění jsme museli poklusem, abychom stačili dolů ujíždějící „lože“ v holandských dřevácích na boso. Dodnes je mi záhadou, že si nikdo mezi kameny a kolejnicemi nevymknul nohu. Denně jsme vycházeli z brány s nápisem „Arbeit macht frei“ (Práce osvobozuje) za zvuků pochodových písní hraných kapelou. Hudebníci byli oblečeni do uniforem jugoslávské královské gardy. Stejně tak při návratu, při němž musel každý vězeň přinést na rameni pořádný kámen z hlubokého kamenolomu.

Tímto bych dnešní část ukončil a budeme pokračovat třetím dílem, v němž se dočteme o zajímavých setkáních se spoluvězni a transportu do Sachsenhausenu.

Čerpáno z rodinného archivu, rukopis Jana Spoura roč. 1908, přepsal Jan Spour roč. 1978

MŠ Starý Smolivec

Co nám podzim přinesl

V průběhu měsíce října jsme se v naší mateřské škole opravdu nenudili. Prožili jsme spoustu radosti a zábavy, ale získali jsme i mnoho nových poznatků. Seznámili jsme se s pestrostí podzimu, rozmanitostí přírody a typičností počasí. Rozpoznávali jsme různé druhy ovoce i zeleniny a další podzimní plodiny. Tvořili jsme z přírodnin, které jsme sbírali při podzimních procházkách.

Zažili jsme první divadelní představení v tomto školním roce. Kocour v botách v podání cirkusového divadla Šapitó byl pro děti velkým zážitkem. Krásný, zábavný, edukativní i trochu strašidelný pohádkový příběh o přátelství kocoura a mlynářského syna Honzy vtáhl děti do děje a to doslova. Společně s kocourem si zazpívaly písničku a pomáhaly Honzovi s výukou plavání. Děti se odvděčily nejen smíchem, ale i bouřlivým potleskem.

Dále se naše děti seznamovaly s lidovými zvyky a tradicemi posvícení pomocí tvůrčích činností. Učily se písničky s posvícenskou tematikou či malovaly papírové hnětýnky. Při přípravách Havelského posvícení děti pracovaly s těstem, válely a vykrajovaly. S pomocí naší výtečné kuchařky a pekařky Míši si mohly děti upečené hnětýnky nazdobit a odnést domů.

Romana Junková, DiS.

MŠ a ZŠ Hvožďany

Zprávy z hvožďanské školky

Země je již obuta do hněda a do žluta, listí zvolna opadává a vlaštovka křídly mává.

Je tu podzim a děti se učí pozorovat a poznávat změny v přírodě. Při venkovních činnostech určujeme barvy měnícího se listí, sbíráme a tvoříme z přírodnin, ochutnáváme a poznáváme chutě podzimních plodů a pozorujeme práci na poli. Občas si upečeme dobrotu, ozdobíme a s chutí smlsneme posvícenskou hnětýnku.

Divadelní představení v Příbrami bylo pro děti novým zpestřením, vždyť některé děti nikdy kamenné divadlo nenavštívily. Prostředí i hudební zpracování známých pohádek zaujalo a děti prožily hezké dopoledne.

Využili jsme slunečné počasí a s velkou svačinou a silou v nohách se vypravili do nedalekého lesa na podzimní cvičení. Děti zdolávaly přírodní překážky, házely šiškou na cíl, hledaly, co do lesa patří a nepatří a stavěly domečky pro lesní skřítky. Po vydatném obědě odpočívaly jak Šípkové Růženky.

V rámci Šablon OP JAK nás navštívilo již známé a osvědčené divadlo Kolem s pohádkou „Všude kolem číhá vlk“. Děti se formou interaktivního příběhu dozvěděly, proč, kde a co může kolem nás číhat za nebezpečí a jak se v takových situacích zachovat.

Pavla Sloupová

Podzimní radovánky ve školní družině

S dětmi ze školní družiny ve Hvožďanech jsme si užívali celý říjen krásného podzimního počasí. Na vycházkách jsme poznávaly okolí školy a krásnou zbarvující se přírodu, která se chystá na příchod paní Zimy. Podívali jsme se například ke Kněžkému a Pacholeckému rybníku, navštívili jsme chovatelku koní ve Vacíkově.

Tradičně patří k podzimu také svatohavelské posvícení a zdobení posvícenských hnětynek. Ty jsme letos upekli a ozdobili pro obyvatele "Chráněnky".

Návštěva divadelního představení v Příbrami

Ve středu 20. září děti mateřské a základní školy navštívily Divadlo Antonína Dvořáka v Příbrami, kde se pobavily hrou Pohádky do kapsy. Prostředí divadla se dětem velmi líbilo. O legraci nebyla nouze, a proto se všichni po celou dobu bavili a smáli. Děti si během hry připomněly nejkrásnější české pohádky – O červené Karkulce, Perníkovou chaloupku, Princeznu na hrášku a Budulínka se zvířátky.

Herci byli nakonec odměněni potleskem a úsměvem dětí.

Beseda se spisovatelkou

Dne 10. 10. k nám zavítala paní spisovatelka Michaela Fišarová, aby nám prozradila, jakou cestou se můžeme dát, pokud chceme knižně vydat vlastní tvorbu, ale především aby nám zprostředkovala ochutnávku ze své tvorby. Beseda byla netradičně obohacena dramatickým čtením z knihy a nastíněním podnětných otázek s výchovným podtextem. Žáci prvního stupně si prožili příběh z knihy Kamínek a nechali se díky ukázkám z knihy Ela v zemi trollů vtáhnout do kouzelného světa. Žáci druhého stupně se nechali provést nelehkou životní cestou dospívající dívky z knihy Nikolina cesta.

Mnohé z nás paní spisovatelka namotivovala k četbě svých knih, a proto se těšíme na jejich dotisk, abychom si mohli obohatit naši školní knihovnu.

Mgr. Jana Veberová

Podzimní cvičení v přírodě

Ve středu 26. 9. proběhl na naší škole projektový den Cvičení v přírodě. Žáci z 1. – 3. ročníku si vyšlápli po okolí Hvožďan. Z Tisovské hory se rozhlédli do okolí a pozorovali vesnice s příruční mapou. Po dobití energie na hřišti se vydali přes Jamky do Leletic. Od solární elektrárny byl opět krásný výhled do kraje. Všichni mohli otřít pot po dlouhém stoupání a těšit se zpátky do Hvožďan. Žáci 4. – 9. ročníku měli možnost zvolit si ze tří cyklotras případně se připojit k pěší variantě. Jaká atmosféra panovala na kolech, se můžete dočíst v žákovském příspěvku.

Den v přírodě

V úterý 26. 9. 2023 jsme se školou jeli na cyklovýlet do Dožic na větrnou elektrárnu. Sestavily se tři trasy podle obtížnosti. Jela jsem v první s kamarádkami. Když jsme vjeli na cyklostezku ve Starém Smolivci, museli jsme sjet jeden velký sešup dolů. Spousta dětí se bála: „Paní učitelko, to nesjedu! Paní učitelko, ten kopec je strmý!“ ozývali se někteří. Proto nás paní učitelky raději pouštěly postupně s velkými rozestupy. Pod kopcem byl na lesní cestě schovaný traktor a holky z pětky začaly křičet jako o život, protože se ho příšerně lekly. Nakonec jsme dojeli v pořádku k elektrárně a později i zpět ke škole. Celou cestu se mi jelo hezky, i když jsem musela kolo do kopců párkrát vést.

Adéla Tůmová, 7. ročník

Připomenutí Dne jazyků

Ve středu 11. října se ve hvožďanské škole završily týdenní přípravy na Den jazyků a po velké přestávce nás všechny zasáhla cestovní horečka. Čekala nás totiž okružní jízda Evropou!

Slovensko nás přivítalo státní hymnou. Průvodci z pátého ročníku nás seznámili s jeho poklady, ať už přírodními, kulturními nebo kulinářskými – ochutnali jsme kapustnici, halušky, brynzovou pomazánku a výborné slovenské sýry. Velká Británie se nám představila nejen jako kolébka fotbalu, ale také jako místo, kde se narodila obrovská spousta významných osobností ze všech oborů lidské činnosti. S některými jsme se i potkali – dorazil král Karel III. a románová postava Sherlock Holmes. Opět nechybělo pohoštění ve formě tradičních jídel – tousty, cupcaky a čaj o páté. Ve Francii jsme poseděli v klidné kavárně, pochutnali si na croissantech a dalších specialitkách, pohodovou atmosféru dokreslovala příjemná hudba. Na každém kroku nás doprovázel mim, snad samotný Debiro. Itálie si nás hned u vstupu získala neodolatelnou vůní – pizza, špagety s boloňskou omáčkou, tiramisu… Návštěva Itálie ale nebyla jen o jídle, mluvilo se o italských autech i světoznámých místech. Deváťáci nás přivítali převlečení v tradičních tureckých oblecích, provedli nás svojí zemí – historií i kulturou. Co si z toho, kdo zapamatoval, si ověřili v připraveném kvízu. Plněná tortilla na závěr byla opravdová delikatesa!

V poledne jsme byli všichni plni informací, dojmů a zážitků, a to nejen těch kulinářských. Nutno podotknout, že valnou většinu pohoštění pro nás připravily paní kuchařky z naší školní jídelny. Moc děkujeme!

Lenka Fialová

Podzimní atletické závody v Blatné

V mlhavém středečním ránu 27. září jsme společně s děvčaty a chlapci z 6. – 9.třídy přijeli na atletický stadion do Blatné. Na tribuně již bylo plno dětí z dalších škol, tak jsme se rychle převlékli a šli na rozcvičku. Na reprezentanty naší školy čekalo 5 disciplín a štafeta na 4 × 60 metrů. Začali jsme s nejkratšími sprinty na 60 metrů, kde jsme zásluhou Tomáše Krejčího ze 6. třídy dosáhli na pěkné 6. místo. Další finálová umístnění přidali starší kluci v dálce a kouli. Děvčata se však nenechala zahanbit a kromě finálové účasti ve skoku dalekém se postarala o náš největší úspěch. Emma Netušilová vyhrála vytrvalostní běh na 600 metrů. Přesto, že jsme menší škola, v konkurenci ostatních větších škol jsme se vůbec neztratili. Děkujeme všem závodníkům za perfektní reprezentaci naší školy.

Miroslav Bodnár

Peníze rostou všude, nebo ne?

Finanční gramotnost – pojem, který něco říká nám všem, ale ne každý si umí představit, co se v něm ukrývá. Žáci druhého stupně základní školy ve Hvožďanech už alespoň tuší.

Dne 3. 10. proběhl vzdělávací program pro žáky právě na toto téma. Rozděleni do skupin si mohli vyzkoušet, jaké to je vytvořit svůj rodinný rozpočet, co se skrývá pod slovem náklady, jak je důležitá finanční rezerva a jak ji udělat.

Každá skupinka měla na výběr z mnoha kartiček. Na kartičkách byly uvedeny položky i s příklady, kolik co měsíčně stojí. Dále obsahovaly nejen položky jako bydlení, jídlo či doprava, ale také například hygienické prostředky, telefony s jejich tarify, nebo cenu internetu. Vlastně vše, co daná domácnost musí platit. Žáci si díky programu uvědomili, že kapesné, které dostávají od rodičů neslouží jen pro nákup pochutin v obchodě, ale i na jízdné, či si z kapesného mohou našetřit na dražší věci, které by si chtěli koupit.

Po vytvoření vlastních rozpočtů musela každá skupinka ten svůj před ostatními prezentovat. Zjistili, že není úplně jednoduché své finance rozdělit tak, aby každý měsíc měli ušetřenou nějakou vyšší částku. Ze začátku měli žáci tendenci si do svých rozpočtů dávat téměř vše. Když ale své náklady spočítali, velmi rychle si uvědomili, že

nepotřebují nejdražší auta nebo motorku na každého člena domácnosti.

Finanční gramotnosti se věnujeme v několika předmětech, matematiku a výchovu k občanství nevyjímaje. Jsme avšak rádi, že jsme mohli využít i tento program a věříme, že si z něj žáci odnesli mnoho informací, které do budoucna určitě využijí.

David Josef Trčka

Posvícenská hnětynka

Ve čtvrtek 19. října 2023 proběhla na naší škole tradiční výstava hnětynek nazdobených při výtvarné a pracovní výchově, která byla zakončena soutěží. Také letos bylo z čeho vybírat. Sešlo se 65 krásných kousků a žáci hodnotili… A jak to dopadlo?

1. stupeň – 1. J. Zíka, 2. M. Krejčová, 3. K. Krejčová

2. stupeň – 1. M. Čechák, 2. A. Tůmová, 3. O. Turek

Zaměstnanci školy vybrali netypické hnětynky – 1. A. Tůmová, 2. E. Bastlová a 3. T. Hodoušová.

Všem soutěžícím děkujeme a vítězům blahopřejeme!

Mgr. Lenka Kačenová

Akce na listopad

- **1. 1.** KMD – Divadlo A. Dvořáka Příbram, Lháři, 17.00
- **2. 11.** MŠ – Dušičkový rej, 9.30
- **2. 11.** ZŠ – Den laskavosti, celoškolní projekt
- **7. 11.** Vánoční focení, od 7.30 ve školní družině
- **11. 11.** Žákovský parlament ve spolupráci s Obcí Hvožďany zve na Svatomartinský průvod po vsi, 17.00 na návsi
- **13. 11.** MŠ – vycházka na výlov Kněžského rybníka
- **14. 11.** Konzultační odpoledne pro žáky a rodiče, 13.00 - 17.30 dle domluvy
- **17. 11.** Státní svátek: Den boje za svobodu!!!
- **23. 11.** 4. + 5. ročník: Celodenní výlet do Tábora - Husitské muzeum, Muzeum čokolády

Aktuality, dokumenty, fotogalerii, info z jídelny a mnoho dalšího naleznete na webu www.zsmshvozdany.cz

Narozeniny paní Danuše Netušilové

Dne 18. 10. 2023 nejstarší obyvatelka Dožic, paní Danuše Netušilová, oslavila 93 let. Vyrazili jsme jí společně s Marií Novou a Marií Kecovou pogratulovat do Domova seniorů ve Vlčicích. Přejeme paní Netušilové pevné zdraví a spokojenost do dalších let.

text a foto: František Konvář

Setkání pořadatelů z Budislavic 2023

Dne 28. 10. 2023 od pěti hodin odpoledne se v hostinci u Křížů v Budislavicích konalo setkání pořadatelů budislavických akcí a slavností. Na programu bylo mimo zábavy, dobrého jídla a pití i zhodnocení roku 2023 a naplánování toho příštího. Chvíli po páté hodině Honza Spour zahájil setkání a všechny přítomné přivítal, včetně pozvaných hostů, kterými byli „domovarníci“, kteří se účastnili našeho nultého ročníku Budifestu. Nechybělo poděkování všem za odvedenou práci a následně jsme se již věnovali konkrétním bodům.

Velkým překvapením pro nás všechny bylo vyprávění „domovarníka“ Ondřeje Weisse, který nám přinesl ukázat láhev piva z pivovaru Zlatá kráva s názvem White cow witbier. Jedná se o 12° světlé pivo, které poprvé prezentoval na Budifestu, kde byl přítomen i sládek zmíněného pivovaru. Toto pivo mu zachutnalo tak, že ho ve spolupráci s Ondrou zařadili do sortimentu. Budifest se bude u nás konat i v příštím roce dne 25. 5. 2024, výzvou je pro nás zejména rozšířit nabídku „domovarnického“ piva.

Další velkou akcí budou již tradiční rybí hody, které plánujeme na 20. 7. 2024. Zde se již nyní rozmýšlíme, co nového v sortimentu mimo tradičních a velmi oblíbených pochutin hosté naleznou.

Nezahálíme ale ani v oblasti udržení akcí, u kterých všude dlouhodobě klesá zájem návštěvníků. Jedná se zejména o pouť a pouťovou zábavu, kde jsme snad nalezli udržitelnou cestu. A díky novému pojetí v podobě „tradičně, netradiční“ pouti, zájem lidí každým rokem stoupá. Další velkou výzvou je pro nás hasičský bál, který tradičně následuje po dětském maškarním bálu. Tyto dvě akce se v Budislavicích budou konat 27. 1. 2024. Dětský maškarní se bude konat v podobném duchu jako každý rok, ale na odpoledne a večer chystáme velké změny. Vše se brzy dozvíte.

Fyzicky i časově velmi náročnou akcí jsou jako každý rok čarodějnice. Domluvili jsme se, že dokud to bude jen trochu možné, vyroste v Budislavicích pořádná hranice, přivezeme gril, udírnu, postavíme „mobilní“ hospodu a uděláme pořádný oheň, který se již dnes jen tak někde nevidí.

Po necelé hodince jsme měli projednané vše důležité a mohli se začít věnovat zábavě. Této první letošní odměňovací akce se nakonec účastnili prakticky všichni, kdo mají s akcemi v Budislavicích něco společného. Hospoda byla plná, všichni se velmi dobře bavili a poslední z nás vydrželi až téměř do brzkých ranních hodin. Tato setkání nás utvrzují v tom, že nejen samotné akce, ale i společná příprava mají pro naši komunitu obrovský význam.

V závěru bych chtěl pozvat všechny čtenáře, aby k nám zavítali. Uvědomujeme si, že bez návštěvníků nemohou naše akce existovat, a tak věnujeme opravdu velké úsilí tomu, aby se u nás všem líbilo a vraceli se k nám znovu a rádi, proto si myslím, že to za návštěvu stojí.

Štěpán Cigánek

Výstava akademického malíře Jiřího Karmazína v Nepomuku

Téměř dva roky poté, co nás navždy opustil akademický malíř Jiří Karmazín – rodák z Dožic, se v Městském muzeu a galerii v Nepomuku konala výstava jeho tvorby s názvem „Jiří Karmazín – Retrospektiva“. Výstava probíhala v období od 9. září 2023 do 31. října 2023.

Všichni, kteří tuto výstavu navštívili, měli příležitost nahlédnout pod pokličku celoživotní tvorby pana Karmazína, vystaveno bylo několik desítek jeho olejomaleb, kreseb, grafik a mimo jiné i malby na porcelán. Dokonce jsme si mohli prohlédnout i dosud nevystavované kousky. Každé dílo doprovázela kartička s názvem díla a QR kód, po jehož načtení Vás to přesměrovalo na konkrétní exemplář na webu výstavy, kde si zájemci mohli zjistit bližší informace, a dokonce projevit zájem o dané dílo.

Abychom měli ucelenější obrázek o panu Karmazínovi, pojďme si nyní připomenout pár informací o jeho životě. Jiří Karmazín se narodil 24. prosince 1932 v Dožicích. Na základní školu docházel do Nepomuku. Absolvoval studium na Vyšší škole uměleckoprůmyslové v Praze (v letech 1949-1953). O několik let později (v letech 1957-1963) studoval malířství na Akademii výtvarných umění v Praze. Toto studium završil diplomovou prací, za níž získal hlavní cenu akademie. Na svou alma mater se 3 roky poté znovu vrátil, tentokrát na aspirantské studium, po jehož dokončení (i přes nepřízeň okolností) získal stipendium na mezinárodní mozaikové škole v italské Raveně. V roce 1986 mu bylo konečně umožněno dokončení docentury a po řádné habilitaci se pan Karmazín stal docentem a zároveň vedoucím pedagogem Krajinářské a figurální školy na Akademii výtvarných umění.

Rok 1991 byl důležitým milníkem v jeho životě, ukončil totiž pedagogickou činnost a od té doby (až do konce svého života) se v jeho ateliéru v jižních Čechách věnoval svému umění. Svou tvorbu vystavoval nejenom v naší zemi, ale také v Itálii, ve Francii, Mexiku, Austrálii, Velké Británii, Norsku a dalších zemích po celém světě. Jeho díla jsou v současné době umístěna v galeriích napříč celou naší republikou.

Musím říci, že projít si tuto výstavu pro mě bylo velkým zážitkem. Dívat se na dílo muže, který pochází ze stejného koutku světa jako my! Je až strhující, jak chlapec z Dožic, který šel za svým snem, dokázal pro nás běžné „smrtelníky“ prakticky nemožné. Něco tak obdivuhodného si zaslouží alespoň špetku našeho uznání, ne-li poklonu. Snad budeme mít ještě nějakou možnost znovu nahlédnout „pod štětec“ našemu významnému rodákovi. Děkujeme, že jste byl součástí naší obecní historie.

Karolína Černá

Zdroj informací
Výstava Jiří Karmazín – Retrospektiva
Webová stránka https://www.retrospektiva.cz/
(čerpající z wikipedia.org)
foto zdroj: archiv fotografií z webu www.nepomuk.cz/obcan/, Eva Kubová, archiv fotografií z webu www.mladysmolivec.cz

Zájezd s I.BTO do Bechyně

Tak jako každoročně náš turistický oddíl vyrazil na podzimní autobusový zájezd a tentokrát bylo jako cíl vybráno město Bechyně. Letos jsme byli nuceni zvolit termín zájezdu až na první říjnový víkend, protože všechny zářijové byly plné jiných aktivit. Musím říci, že pozdnější termín pro teplé podzimní dny nebyl vůbec na škodu.

Náš věrný dopravce pan Vohryzka nám opět vyšel vstříc a mohlo se tedy vyrazit. Po ránu naše cesta vedla do Kolodějů nad Lužnicí, kde turisté natěšení na procházku pro nás neznámou přírodou vystoupili a vydali se na výšlap dlouhý asi 8 kilometrů s cílem v Bechyni na náměstí. Ti, kteří se necítili na pěší výšlap, mohli jet dál autobusem, který je odvezl rovnou do Bechyně, kde trávili den podle svého. Tuto variantu našich zájezdů jsme zvolili, aby s námi mohli cestovat i starší občané a nemuseli se bát, že by pěší trasu nezvládli. Cesta nás pěších turistů vedla po louce, vyšlapaných pěšinách, či zpevněných cestách podél řeky Lužnice proti proudu. Řeku lemovala spousta krásných chatek a domečků, ale i místa a stavby dávno opuštěné. Museli jsme překonat vysutou lávku nad řekou a přes řeku jsme mohli obdivovat výkony amatérských horolezců zdolávajících jednu z nejtěžších ferat v Čechách. Asi po dvou a půl hodinách nás cesta dovedla do našeho cíle na náměstí v Bechyni. Zde nám paní v soukromém turistickém centru nabídla komentovanou prohlídku městem, a protože byl rozchod, tak většina našich účastníků tuto nabídku ráda využila. Za sebe musím podotknout, že mě tato procházka s paní průvodkyní velice bavila, a bylo moc zajímavé v jejím výkladu nahlédnout do dávné historie i současného života ve městě Bechyně. Po prohlídce následoval individuální program, během kterého většina účastníků našeho zájezdu vystoupala na městskou věž, ze které byla nádherná vyhlídka na legendární bechyňský most. V 16 hodin začínala naše prohlídka v hasičském muzeu. Zde bych rád zmínil, že já tedy tolik exponátů nečekal. Bylo zde možno zhlédnout mnoho dřevěných koňských stříkaček, dřevěných vysokozdvižných žebříků osazených na podvozku koňského potahu, dýchací přístroje a další a další exponáty. Zajímavostí byl zásahový oblek jednoho z hasičů zasahujícího 11. září 2001 v americkém New Yorku, který zde v Bechyni nalezl svou manželku a oblek do místního muzea věnoval. Celkově byla expozice místními hasiči velice hezky zpracována. Dvojice průvodců dělala, co mohla, a snažili se nám podat hluboký výklad. Sice tréma byla znát, ale za to se na ně nemůžeme zlobit. Po ukončení prohlídky nás již jen čekala cesta domů. Město Bechyně mě upoutalo a určitě se sem vrátím si prohlédnout věci, které jsem nestihl při naší návštěvě s I. BTO.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem zúčastněným, a budu doufat, že se sejdeme na některém z našich příštích výšlapů, či zájezdů. Dále budou výšlapy opět každý měsíc a začátkem prosince proběhne výšlap výroční. Právě začátkem prosince to bude deset let, co začal turistický oddíl fungovat. Jako výroční výšlap bude zvolena trasa, jako při výšlapu prvním a doufám, že se zúčastní většina zakladatelů oddílu.

Jan Spour, foto Monika Křížová

První vlaštovka, aneb Smolivec získal první body do tabulky

Poslední zářijový víkend zavedl do Smolivce tentokrát B tým z Nepomuku. Za krásného počasí se hrál velice pohledný fotbal, ve kterém měl Smolivec fotbalově navrch. Nicméně řada opět několika neproměněných šancí, znamenala remízu 2:2. Branky vstřelil Tomáš Nesveda a Kája Bouše. Sice je to jen remíza, ale znamená PRVNÍ bod v tabulce. Jen tak dál!

Po týdnu vyjel Smolivec tentokrát do Radkovic. V okleštěné sestavě přišlo vystřízlivění z prvního získaného bodu. Výsledek 4:0 v náš neprospěch hovoří jasně. Je třeba zvednout hlavu a makat dál.

V devátém kole zavítala do Smolivce Seč. Tým z horní poloviny tabulky, zdálo se, že to nebude nic lehkého. V sestavě jsme po delší době mohli vidět opět Dušana Štutiku, který se fanouškům uvedl v nejlepší možné míře. Svou pravačkou vyslal v sedmé minutě neskutečnou ránu na hostujícího gólmana a ten se mohl je ohlédnout. Gól, jaký jsme dlouho neviděli, 1:0. Na skvělý začátek navázal ve dvanácté minutě Tomáš Nesveda, který napřáhl svojí levačkou, 2:0! Ačkoliv si v tuto chvíli myslelo mnoho fanoušků, že je to na dobré cestě, bohužel, po našich chybách Seč srovnala a do šaten se šlo za stavu 2:2. Každý by si přál, aby druhý poločas začal, jako ten první. Nicméně se tak nestalo, Seč přidala tři góly a Smolivec dokázal korigovat stav pouze na 3:5, kdy se po individuální akci prosadil Standa Krejčík.

Desáté kolo přineslo konečně vítězství! Odnesly to Zdemyslice, které Smolivec deklasoval 7:1. Zdá se to pomalu k neuvěření, ale opravdu je to tak. Nebyl to jednoduchý zápas, poločas byl 2:1, přičemž hned v úvodu druhého dějství mohlo být srovnáno, ale Roman Karlík v brance tým podržel. Nicméně pak se konečně rozjel smolivecký gólostroj a fanoušci se nestačili divit. Prosadil se 3× Tomáš Nesveda, 2× Karel Bouše, 1× Dušan Štutika a svůj první gól dal i Le Quoc Anh alias Petr. Vítězství znamenalo i odlepení se ode dna tabulky.

V jedenáctém kole přijeli do Smolivce hráči Štěnovic. Tým, který nás v minulém kole vystřídal na posledním místě tabulky. První poločas, vedení 3:1, zdálo se, že to bude poklidný zápas. Trefil se Dušan Štutika a 2× Kája Boušů. Nicméně Štěnovice dokázaly vyrovnat. Nakonec o vítězství domácích rozhodla penalta, kterou proměnil Standa Krejčík – 7 bodů v tabulce, 2 výhry v řadě, jen tak dál kluci!

Michaela Nesvedová, foto Eliška Kmůchová

Kupón na řádkovou inzerci

Jméno a příjmení:

Adresa:

Kupón slouží pro řádkovou inzerci v jednom vydání Smoliveckých novin o maximální délce 120 znaků včetně mezer a kontaktu ke zveřejnění.
Vyplněný kupon doručte do redakce - Mladý Smolivec 95, 335 01 Nepomuk

Kostely, kaple, poutě a posvícení v obci Mladý Smolivec – 2. část

Dožice

V dominantní poloze na vrchu Kamýk západně od zástavby vsi se nachází původně renesanční kostelík (dnes se statusem kaple), který dal postavit roku 1575 majitel Dožic Mauric Chanovský z Dlouhé Vsi. Bohoslužby zde dříve zajišťoval čtyřikrát do roka (včetně titulárního svátku) farář z Čížkova. Samotný objekt je v majetku obce, které byl během restitucí přidělen jako kulturní památka.

Z hlediska církevní správy patří Dožice do Římskokatolické farnosti Spálené Poříčí (do níž byla 3. 2. 2005 začleněna farnost Čížkov) ve vikariátu Plzeň-jih v diecézi plzeňské. Biskupem plzeňským je Mons. ThLic. Tomáš Holub, Th.D., vikářem uvedeného vikariátu Mons. JCLic. Karel Plavec, Th.D., z Přeštic. Duchovním správcem farnosti Spálené Poříčí, který zajišťuje poutní bohoslužby v Dožicích, je P. Mgr. Robert Bergman.

Kaple nese zasvěcení sv. Michaelu Archandělu. Ten je v církevním kalendáři připomínán spolu s dalšími archanděly Gabrielem a Rafaelem vlastním svátkem 29. září. Pouť tak připadá na neděli po tomto datu. Posvícení se v Dožicích slaví v neděli před sv. Havlem.

Obec nemá vlastní hřbitov, zemřelí z Dožic byli vždy pohřbíváni převážně v Čížkově.

Mladý Smolivec

Obecní kaple stála ve vsi již roku 1837, kdy ji na stejném místě jako dnes zachycuje mapa Stabilního katastru. V roce 1887 proběhla její úprava, jak dokládá letopočet na ostění vchodu.

Církevně-správní příslušnost Mladého Smolivce je stejná jako v případě Budislavic (viz výše). Místní občané také využívají k pohřbívání svých zesnulých tamější hřbitov.

Kaple v Mladém Smolivci je zasvěcena sv. Vavřinci, mučedníku. Titulární svátek tedy připadá podle církevního kalendáře na 10. srpen a pouť se slaví v neděli poté. Posvícení se drží v neděli po sv. Jiljí, patronu bývalého farního kostela v Budislavicích, to jest po 1. září.

Radošice

K výstavbě obecní kaple v Radošicích došlo nejpozději roku 1829, kdy obec žádala vrchnost na Lnářích, zda by do ní nevěnovala zvonek z radošického panského dvora. Současnou podobu pak získal objekt roku 1926, kdy byl přestavěn podle plánů místního stavitele Františka Müllera.

Tak jako Dožice, náleží i Radošice do farnosti Spálené Poříčí, dříve Čížkov. Na čížkovském hřbitově také místní občané pochovávají.

Původní zasvěcení radošické kaple bylo sv. Jana Nepomuckého, v nezjištěné době došlo ke změně na sv. Annu. Titulární svátek tak připadá na 26. červenec, kdy je v církevním kalendáři památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie. Pouť se v Radošicích slaví dle obvyklé praxe, to jest v neděli po uvedeném datu. Posvícení se v Radošicích odbývá první neděli v říjnu.

Starý Smolivec

Ve Starém Smolivci plnila bohoslužebnou funkci pro veřejnost kaple situovaná ve východní části místního zámku, patřícího až do roku 1948 k velkostatku Lnáře. Vznikla patrně současně se zámeckou budovou při vrcholně barokní přestavbě staršího šlechtického sídla v první polovině 18. století. K mešním účelům byla znovu upravena roku 1858 a v roce 1903 obnovena. Po zestátnění lnářského velkostatku přešla do vlastnictví obce a pozbyla své určení. Při přestavbě bývalého zámku na restaurační a kulturní zařízení v letech 1964–1966 také zanikla její původní patrová dispozice.

Z hlediska církevní správy spadá Stará Smolivec již od josefínských reforem na sklonku 18. století pod farnost Hvožďany (dnešní oficiální název zní Římskokatolická farnost Hvožďany). Ta je součástí českobudějovické diecéze a vikariátu Písek. Úřad biskupa českobudějovického zastává, jak již zmíněno u Budislavic, Mons. ThDr. Vlastimil Kročil, Ph.D., funkci vikáře píseckého vikariátu vykonává nově P. Mgr. Maxmilián Petr Koutský z Písku. Duchovní správu farnosti Hvožďany zajišťuje jako administrátor excurrendo P. Mgr. Petr Misař ze Starého Rožmitálu.

Kaple ve Starém Smolivci má zasvěcení Povýšení sv. Kříže. Její titulární svátek tak podle církevního kalendáře připadá na 14. září a pouť se slaví v neděli po tomto datu, avšak bez mše, neboť kaple není pro bohoslužebný provoz způsobilá. Posvícení se v obci drží havelské, v neděli po 16. říjnu – památce sv. Havla, opata.

V obci není hřbitov a v souladu s farní příslušností pohřbívají Starosmolivečtí převážně ve Hvožďanech.

Vladimír Červenka

Dožice – kaple sv. Micheela Archanděla: detail obrazu patrona kaple na hlavním oltáři
PhDr. Roman Lavička, Ph.D

Radošice – kaple sv. Anny: detail obrazu patronky kaple
Vladimír Červenka

Mladý Smolivec – kaple sv. Vavřince: detail obrazu patrona kaple
Vladimír Červenka

Starý Smolivec – kaple Povýšení sv. Kříže: pohled do interiéru kaple
Vladimír Červenka

PILA BRDY

- skladem většina běžných rozměrů trámů, prken, fošen a latí
- pořez vlastní kulatiny
- prodej palivového dřeva a odřezků z pily
- výkup kulatiny

KONTEJNERY Z BRDSKÉ PILY

- kontejnery do 11 t - zemina, písky, drtě, kámen, stavební suť a odpady vč. likvidace
- klanicový kontejner 25 m³ - odvoz dřeva a paliva
- speciální odtahový kontejner do 10 t - pro převoz strojů, zařízení, výrobků atd.
- manipulace hydraulickou rukou s kleštěmi

Provoz: areál statku **Vacíkov - Hvožďany**

Kontakt: **775 257 298** - pila, prodej řeziva

774 244 142 - kontejnery

info@pilabrdy.cz

www.pilabrdy.cz

Pečovatelské a asistenční služby výpomoc v domácnosti

ASISTENCE-BETTY

www.asistence-betty.cz

Základní rozsah nabídky

- **Asistenční služby při osobní hygieně** *(omývání na lůžku, koupání, mytí vlasů a jiné)*
- **Společnost osobám nemohoucím, nemocným či jinak omezeným**
- **Doprovodné služby** *(návštěva lékaře, úřadu, vycházky a podobné)*
- **Obstarání nákupů** *(v místě bydliště)*
- **Další služby mimo výše vyjmenované po osobní dohodě**

Kontakt:

E-mail: alzbeta.podhrazska@asistence-betty.cz

Tel.: +420 602 207 597

RIZIKOVÉ KÁCENÍ

• rizikové kácení a prořezy stromů z lana i montážních plošin (do 30 m) •

• možnost úklidu větví a dřevní hmoty •

• výkup stromů nastojato •

• pronájem plošin s obsluhou •

tel: **774 244 142**

Jeníček – Roželov

262 42 Hvožďany

Smolivecké Noviny – měsíčník obcí Budislavice, Dožice, Mladý Smolivec, Radošice a Starý Smolivec, Číslo 159; ročník XIV, periodický tisk územního samosprávného celku, redakce: Mladý Smolivec 95, 335 01 Nepomuk, tel. 371 585 145, 371 595 905, e-mail: smolivecnoviny@seznam.cz. Jazykově neupraveno. Zápis v evidenci periodického tisku pod č. MK ČR E 22943. Sazba a tisk HD Reklama. Vychází v nákladu 320 výtisků. Tento výtisk vychází 10.11.2023, příští číslo vyjde 10.12. 2023. Příjem příspěvků do SN č. 160 do 20.11.2023.